

מסורת הש"ס

(א) וקדושן לא. ע"ש... (ב) ותיפתח דפנה פ"ב... (ג) ה"א. (ד) וכתב סג: ע"ש...

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

כששים ריבוא שכן. ששים ריבוא דינר היו רוצין לתת לו ריוח: לא זיערו. להקילו משנתו: אבני שהם הפסיק הענין. מדלא...

כד.

ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה. לפ"ה משמע דזה הפסוק זיסקו לי תרומה ומתחלה היה דומה אנכי שהם הפסיק הענין והדר מקשה והא ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה שנס...

עין משפט
נר מצוה

ב א מ" ס"ג מהל' איברי מנחם הלכה י י ו' ופירא מהל' מקי ממון הלכה י'א סמך סוף לתין עמי: ב ג מ" ס"ג מהל' איברי מנחם הלכה י' סמך סוף:

רבינו הנגאל

דנה בענין האפור כתיב ברו יקחו לי תרומה ויהיך בקשו לקנותם משובד כוכבים. ומריקין כיון דלא כתיב ואבני שהם. דאמרו וא"ו כוסף על ענין ראשון אלא אבני שהם הפסיק הענין שכתוב ברו יקחו. ופסקוין אהיה בייקל משה כתיב קחו מאתכם תרומה וכתיב והם ואבני שהם ואבני מלואים. ועוד אהיה קני סמך פרה אודומה. ומפסקין לו ה"א א"ר אליעזר שקנה פרה אודומה מעבד כוכבים. ופסקין (ו) דמא כן נתינה זו פסיה לא נולדה לו פסיה שלו אלא מתני ישראל זבנה וישראל היו משמרין את אמה משעה שנוצרה. ור' אליעזר לטעמה דחייש לרביעה דפרה ולרביעה דאריה. ודבר ולד נרביעה אמרה. ואי אמרה נחושו לאמה דאמה. כולי האי לא חיישין. ומנא ידעי דמשמרו לה. אמר רב כהנא כוס ארום מעבידון לפניה בשעה שעולה עליה זכר. אי הכי אמאי דמי יקרין הויאל ושתי שערות שחרות פסולות בה. ומאי שנא ברידה און נמי נעבד. אמר רבינא במחוזות. וכן היה ר' אליעזר פסול בכל הקרבנות כולן. אמר לו והא כתיב כל צאן קרד יקבעו לו וגו'. אמר לתן כולן גרים הם לעתיד לבוא. אמר רב יוסף מהאי קרא לקרא כולן בשם ה' ולעבדו שם אחר...

אל ע"י כסוף כל דיה ואבני שהפילו ניקח כתיב סוה. ונכלה נלול לא אמר ר"ה לאפור לקנות פרה אדומה.

תורה אור השלם

- 1. אבני שהם האבני מלואים לאפור ולחושן. שבות כה 1.
2. ואבני שהם אבני מלואים לאפור ולחושן. שבות לה 8.
3. כל צאן קרד יקבעו לך אילי נביות ישראל וכן יעלו על רצון מובדו וכותב הפאוריו אפאור.
4. כי און אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם כשם י' לעבדו שם אחר: צפתה ג ט.
5. ויאמר משה מן אמה תתן בידו וזמים ועולות וישפוטו ליו אלהינו. שבות י כה.
6. ויקח יתרו ואת משה עלה וזמים אלהים ויבא אהרן וכל בני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני עמי האלהים: שבות יב יב.

הגהות הב"ח

- (א) גם כתיב אית ליה אית ליה וכל ובי (ב) וסיפ דיה ואבני וכו' דהדר ערביה דבאבני:

לעזר רש"י

פירק"א. אמררה.

מוסף רש"י

בששים רבוא שכן. היה משתתב בה ששים ריבוא דינרי וכו' (עושיין) כתיב תחת מראשותיו של אביו. והוא ין עושיין. ומכאן ראה. תחתיה מוכה כתיב. ויולד הנוגחת אמרה. כתיבה כון שנתה על פי עד אחד או על פי העבדים המתחבלי לנבוא וילך לדיוע: (מהחזון) פ' ט"ו. כל הפסולין לנבוי נקראו. כון מוקף עובד וקטן מה' כל צאן קרד יקבעו להם. כל צאן יעלו על רצון מובה. אלא כסא קרבנות נמי ער' (ספי' כ"ג).

בששים רבוא שכן רב כהנא מתני בשמונים רבוא והיו מפתחות מונחות תחת מראשותיו של אביו ולא צערו יאבני שהם הפסיק הענין והא ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה ועוד קתני סיפא לאשנה אחרת נולדה לו פרה אדומה בעדרו נכנסו חכמי ישראל אצלו אמרו להם יודע אני בכבם שאם אני מבקש מכם כל מומן שבעולם אתם נותנין לי עכשיו איני מבקש מכם אלא אותו מומן שהפסדתי בשביל אבא התם על ידי תנאי ישראל וכן ורבי אליעזר לא חייש לרביעה והתניא אמרו לו לר' אליעזר מעשה ולקחוה מן העובד כוכבים ודמא שמו ואמרי לה רמיז שמו אמר להן רבי אליעזר המשמש ראה ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה רבי אליעזר תרתי אית ליה (א) קיחה וחייש נמי לרביעה אמר מד ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה וניחשו דלמא רבאי לאמא כי הוה מעברה דיאמר רבא וילד הנוגחת אמרה היא וילדה נגחו וילד הנרבעת אמרה היא וילדה נרבעו אימא ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה וניחשו דלמא רבעוה לאמא מעיקרא דינתנו יכל הפסולין לגבי מובה ולדותיהן מותרין ותני עלה ר' אליעזר אוסר הניחא לרבא דאמר רבא אמר רב נהמן "מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין אבל כשהן חולין דברי הכל מותרין אלא לרב הונא בר חיננא אמר רב נהמן מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין דברי הכל אמרו מאי איכא למימר אימא ישראל היו משמרין אותה לאמא משעה שנוצרה וניחשו דילמא רבעוה לאמא דאמא כולי האי לא חיישין אמר מד ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה מנא ידעינן אמר רב כהנא כוס ארום מעבירין לפניו בשעה שעולה עליה וכו' אמ"ה אמאי דמיה יקרין הויאל ושתי שערות פוסלות בה וימאי שנא אמר רבא אמר רבא וימאי שנא דידהו אמר רב כהנא במחוזות יתיב ר' אמי ורבי יצחק נפחא אקלעא דר' יצחק נפחא פתח חד מינייהו ואמר וכן היה ר"א פוסל בכל הקרבנות כולן פתח אידך מינייהו ואמר "מאי אותיבו ליה חברוהי לר"א יכל צאן קרד יקבעו לך וגו' אמר להן ר"א כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קרא יכי או אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' אמר ליה אבוי ודלמא מעבדות כוכבים הוא דהדרור בהו אמר ליה רב יוסף לעבדו שכם אחד כתיב רב פפא מתני הכי ורב זביד מתני הכי ותרוייהו אמרו וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות ותרוייהו אמרו וכו' אמר רבי אליעזר כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא וכו' אמר רבא ר' אהפוך אל עמים שפה ברורה ביש ה' מתקף לה רב יוסף ודלמא מעבדות כוכבים הוא דהדרוי בהו אמר שכם אחד כתיב מתיבי ויאמר משה גם אתה תתן בידנו וזכחים ועולות קודם מתן תורה שאני ת"ש ויוקח ה' אתך משה עולה וזכחים לאלהים יתרו נמי קודם מתן תורה הוה ה' הניחא למ"ד יתרו קודם מתן תורה הוא הלא למ"ד יתרו

וכתיב דלמא רבא אמר רבא וילד הנוגחת אמרה היא וילדה נגחו וילד הנרבעת אמרה היא וילדה נרבעו אימא ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה וניחשו דלמא רבעוה לאמא מעיקרא דינתנו יכל הפסולין לגבי מובה ולדותיהן מותרין ותני עלה ר' אליעזר אוסר הניחא לרבא דאמר רבא אמר רב נהמן "מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין אבל כשהן חולין דברי הכל מותרין אלא לרב הונא בר חיננא אמר רב נהמן מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין דברי הכל אמרו מאי איכא למימר אימא ישראל היו משמרין אותה לאמא משעה שנוצרה וניחשו דילמא רבעוה לאמא דאמא כולי האי לא חיישין אמר מד ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה מנא ידעינן אמר רב כהנא כוס ארום מעבירין לפניו בשעה שעולה עליה וכו' אמ"ה אמאי דמיה יקרין הויאל ושתי שערות פוסלות בה וימאי שנא אמר רבא אמר רבא וימאי שנא דידהו אמר רב כהנא במחוזות יתיב ר' אמי ורבי יצחק נפחא אקלעא דר' יצחק נפחא פתח חד מינייהו ואמר וכן היה ר"א פוסל בכל הקרבנות כולן פתח אידך מינייהו ואמר "מאי אותיבו ליה חברוהי לר"א יכל צאן קרד יקבעו לך וגו' אמר להן ר"א כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קרא יכי או אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' אמר ליה אבוי ודלמא מעבדות כוכבים הוא דהדרור בהו אמר ליה רב יוסף לעבדו שכם אחד כתיב רב פפא מתני הכי ורב זביד מתני הכי ותרוייהו אמרו וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות ותרוייהו אמרו וכו' אמר רבי אליעזר כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא וכו' אמר רבא ר' אהפוך אל עמים שפה ברורה ביש ה' מתקף לה רב יוסף ודלמא מעבדות כוכבים הוא דהדרוי בהו אמר שכם אחד כתיב מתיבי ויאמר משה גם אתה תתן בידנו וזכחים ועולות קודם מתן תורה שאני ת"ש ויוקח ה' אתך משה עולה וזכחים לאלהים יתרו נמי קודם מתן תורה הוה ה' הניחא למ"ד יתרו קודם מתן תורה הוא הלא למ"ד יתרו

